

שמות 58

2008 יולי

לנוע בקצב הפליסה

נערת אמצע
10 תמונות עם
ציפי פינס

סגנון חיים
מתעוררים מול
החומה הסינית

פנאי
המשחק שבו כולנו
יכולים להיות אלופים

בטיפול
נפרדים בהודעת
SMS

הארץ
מחלקת הסטוריה

דירה עם נשמה יתרה

בני הזוג עדית ברק ורון ריינפלד חיים בשלווה במקום הכי רועש בתל אביב. מתוך כבוד לבעלת הדירה הקודמת, שחייתה בה עד יום מותה, הם שילבו מזכרות מעולמה בעיצוב החדשני של הדירה. בין היתר: כיור קרפיונים ושידת איפור

אדריכל גיא צוקר: "אני מאמין שעיצוב נכון הוא כזה שמתחשב בספציפיקציות של הפרויקט, אך בו בעת ממקם אותו בקונטקסט של מחקר או חזון עיצובי רחב יותר. בפרויקט הזה, לדוגמה, הייתה לי הזדמנות להתנסות ולחקור את העניין שלי בשקיפיות, השתקפיות, סביבות מלאכותיות וחומרים זמינים ולא יקרים"

"כשחפיקי אירוני יום העצמאות של תל אביב ערכו חזרות לייזרים במהלך שלושת הלילות שלפני הטקס, הייתה הדירה כולה מוצפת הבוקים ירוקים. עד שחשבנו שעוד רגע תנחת חללית ממש במרכז הכיכר וחייזרים יתחילו להסתובב בה". מספרת עדית ברק, שביחד עם בן זוגה רון רוינפלד מתגוררת ממש מעל כיכר העירייה. "אנחנו כנראה אנשים שישינים טוב. האירוטים בכיכר לא מפריעים לנו וכך גם הפנסים, שמופנים ישירות אל חדר השינה שלנו ודולקים בכל לילות השנה". היא מוסיפה.

בין חנות הפרחים והמספרה שנמצאות בתחילת רחוב פרישמן שבמרכז תל אביב, עומד לו פסאד' מוזנת, מתקלף ובלתי אטרקטיבי בעליל. מתוכו מתפצלים שני חדרי מדרגות, שמשמשים ככניסות לבניינים הממוקמים מול הכיכר הטעונה ביותר במדינה, הלא היא כיכר יצחק רבין. עובדה זו מעניינת במיוחד, לאור התחושה השונה בתכלית שמתקבלת עם הכניסה לדירתם של הווג ברק-רוינפלד. אור בהיר תופס את העין ותחושה מפתיעה של מרחב ושקט, המונגדים כל כך למרחש ברחוב למטה, מציפה את הלב.

תכנון און ליין

כשהחליטו עדית, מעצבת אופנה ובעלת המותג 'דליקטסן' ורון, רואה חשבון במקצועו, לוותר על פרק הדירות השכורות לטובת דירה משלהם, הם ראו בעיני רוחם משהו אחר לגמרי. "החלום שלי היה להישאר באזור השקט של שדרות רוטשילד, אבל שישה חודשי חיפושים לא הניבו דבר", אומרת ברק. "יום אחד הציע לנו אחד המתווכים לבוא להציץ בדירה שאותה הוא הגדיר 'לאוהבי הז'אנר', שלא קלעה למכלול דרישותינו אבל הייתה מסקרנת ועמדה במסגרת התקציבית שלנו. מיד עם כניסתי אליה, ולמרות שלל הבעיות שהיו בה בזמנו, זיהיתי את הפוטנציאל ונשיתתי בקסמיה באופן מייד. הגודל הנדיר והנוף החד פעמי השורו עליי תחושת נחת וחננע". הדירה, בשטח של כ-130 מ"ר, נשמרה במתכונתה המקורית מאז תחילת שנות השישים. אפלה שנבעה מהפרדת חלליה הפנימיים באמצעות מרפסת מבודדת, תקרות נמוכות ומבוך של חדרים קטנים, השור אווירת סגירות וצפיפות. כדי להביא אותה למצבה הנוכחי נדרש לא מעט דמיון ואיש מקצוע בעל חזון, שעליו יוכלו לסמוך במאת האחוזים. את התכונה הזו הם מצאו באדריכל גיא צוקר. פרט שולי: האדריכל מתגורר בניו יורק.

כמעצבת, מדוע בחרת דווקא בצוקר שמתגורר בניו יורק?

עדית: "הדירה הייתה כל כך ישנה, שהיוו חייבים לקחת בעל מקצוע שיעזור לנו לעשות בה שינוי רדיקאלי. היה לנו תקציב מוגבל מצד אחד, ודרישות וצרכים מצד שני. בחרנו בגיא, שכבר עיצב בהצלחה מרובה את בית הוריי ואת הבוטיק שלי בגן החשמל. גיא ידע לשאול את כל השאלות הנכונות ולמד להכיר את אורח חיינו והעדפותינו באופן שהשתקף במדויק בעיצוב".

איך השתלטתם על התהליך?

"ראשית, האינטנסיביות של העשייה חייבה תשומת לב מרבית במשך מספר חודשים. רון ואני הגענו להחלטה מודעת, שאני אקח על עצמי את הקשר השוטף מול האדריכל ומול אנשי המקצוע. רון הביע דעתו והיה שותף מלא. אבל אני הפכתי למומחית לענייני בנייה ושיפוץ וביקרתי במקום מדי יום. בשל הריחוק של גיא, רבים משלבי העבודה התרחשו און ליין בטלפון ובאימייל. לאחר ששלחנו לו את צילומי הדירה ותוכניתה, הוא הציע שלושה קונספטים עיצוביים, שמהם נבחר הקונספט הנוכחי. גיא הגיע לארץ בפעם הראשונה כדי לפקח על ההריסות ולבחור חומרים, ובפעם הנוספת רק כשהכול כבר היה גמור."

מהו בעצם הקונספט של עיצוב הדירה?

אדריכל גיא צוקר: "אני קורא לדירה 'פנטהאוס בקומה הראשונה'. האור, האוויר והחוצן כמו נשפכים פנימה ומפלסים את דרכם לעומק הדירה, תוך יצירת חצר אופקית ייחודית. צורת המשפך למעשה מפרידה בין החללים הפרטיים והציבוריים בדירה, ויוצרת בנייה מימד של חוץ כאילו היו אלו שתי דירות נפרדות. קונספט הנוף המלאכותי נשמר בצורניות הקירות והחללים. אני מאמין שעיצוב נכון הוא כזה שמתחשב בספציפיקציות של הפרויקט. אך בו בעת ממקם אותו בקונטקסט של מחקר או חזון עיצובי רחב יותר. בפרויקט הזה, לדוגמה, הייתה לי הזדמנות להתנסות ולחקור את העניין שלי בשקיפיות, השתקפיות, סביבות מלאכותיות וחומרים זמינים ולא יקרים."

מהן המזכרות שנשארו מהדירה המקורית?

עדי: "שלוש קורות ושני עמודים תומכים. אבל חוץ מזה רציתי לשמור על דברים נוספים. שיזכירו באופן נוסטלגי את האופי הישן של הדירה. בחרתי בשני פריטים משעשעים: כיור הקרפיונים של בעלת הבית, שהיה מוצב במרפסת ובו היא הייתה שומרת על הדגים חיים עד שהפכו לגפילטע פיש. הכיור נוקה והוצב כלאחר כבוד בחדר הרחצה. הפריט השני הוא סט של ארון הקיר, שידות צד במיטה, שולחן איפור ומראה מתכווננת שהיו בחדר השינה. רציתי באופן מסוים לשמר את כבודה של הגברת שגרה בדירה, ואפילו נפטרה בה."

דירה יותר אורבאנית מזו לא יכולתם להשיג.

"הדירה ממוקמת במרכז נוף ילדותו של רון, שעדיין זוכר את גן החיות ששכן היכן שהיום נמצאת הכיכר. הנוסטלגיה וההיסטוריה חיוקו את החלטתנו. נכון שיש רעש ופיתח, אבל בדיוק בגלל זה בחרנו בזכויות משולשת שמבודדת מפניהם. אין ספק שאנחנו נמצאים בלב העיר וממש מרגישים את הדופק שלה, את האקשן ואת ההתרחשות המתמדת. כשיש אירועים בכיכר אנחנו מומינים חברים ומכייפים עם המנגל

עדי: ברק: "רציתי לשמור על דברים שיזכירו באופן נוסטלגי את האופי הישן של הדירה: כיור הקרפיונים של בעלת הבית, שבו היא הייתה שומרת על הדגים חיים עד שהפכו לגפילטע פיש וסט של ארון הקיר, שידות צד במיטה, שולחן איפור ומראה מתכווננת. רציתי באופן מסוים לשמר את כבודה של הגברת שגרה בדירה, ואפילו נפטרה בה"

במרפסת. יש לציין שבעינייה מאד מקפידים, ובחצות כולם מתפורים וחוזר השקט היחסי."

כאדריכל ומעצבת אופנה, לא היו מלחמות של אגו יצירתית?

צוקר: "ההיפך הוא הנכון. כיוון ששינוי מתעניינים בעיצוב מעבר לגבולות הז'אנר שבו אנו פועלים ביומיום, הדיאלוג היה מעניין ומפרה. הידע של כל אחד מאיתנו שימש מקור השראה, שממנו יצרנו בסיס להבנה ולעבודה משותפת".
עדי: "כל אחד עשה את שלו תוך כדי שיתוף מלא. גיא עיצב על פי צרכיו ורצונותינו, ואני פיקחתי על תהליך הבנייה והביצוע. אמנם בהתחלה היו ניסיונות של גיא למשוך לכיוונים מעט קיצוניים, כמו חדרים שהם איים צפים שנעים בתוך הדירה, אבל הפרקטיות שלנו איזנה את זה. כל אחד שיחרר חבל מהכיוון שלו לטובת התוצאה, שיצאה לא סתם יפה אלא מרגשת, מעניינת וחוויתית".

באיזה אופן העיסוק של עידי, כמעצבת אופנה, משתקף בדירה?

צוקר: "עידית היא אדם מאד קונספטואלי. מה שאיפשר דיאלוג מלא ופתוח החל בשלב הקונספטים הראשוניים ועד מציאת הפתרונות לפרטים הקטנים ביותר. עם עידי ההרגשה הייתה שמספיק להעביר לה את הכיוון והתחושה הכלליים של התכנון. בכדי לקבל אור ירוק לתהליך, הרגשתי שאני יכול לשתף אותה בסוגיות העיצוביות השונות. ולקבל ממנה פידבק ברמה הרעיונית. סוג כזה של דיאלוג הוא יוצא דופן, ומהבחינה הזו המעורבות שלה הייתה משמעותית".
עדי: "אני חושבת שבדומה לבגדים שלי, הדירה נראית נקייה ומונעת. כמו הבגדים היא משדרת קצ'ואל שמופנה לאנשים מוקפדים, דומיננטיים ומגובשים. לצד אלה, האמביוולנטיות של הקולקציות, שמשדרות רצינות וקשיחות מול רכות והומור, נראית גם בה. הזוויתיות המודרנית משדרת רצינות, לצד ארונות המטבח שנתלו בצורת משחק טטריס והברושים שניצבים ממש במרכז".

לאחר כחמישה חודשי מגורים בדירה, יש ביקורת על התכנון?

צוקר: "עד עכשיו, הפידבק שקיבלתי מעידית ורון היה מאד חיובי. מהבחינה הזאת, זה מחזק אצלי את האמונה שאסור לתת לקונבנציות לעכב אותנו. המסגרת הרעיונית החזקה, שבתוכה עשינו את הבחירות התכנוניות, חייבה אותנו לתהליך סתמי של ביקורת".
עדי: "המרחק בינינו לבין גיא לאורך כל התהליך חייב אותנו לאחריות ומעורבות מאוד גדולות בזמן העבודה. כך שהביקורת הייתה סובנית בתוכו. כל דבר שהערנו עליו נפתר מיידית, לעתים כשאני מתקשרת בבהילות לניו יורק ומקבלת פתרון במייל תוך מספר דקות. האינטנסיביות של התהליך הביאה לתוצאה שאנחנו לגמרי מרוצים ממנה"